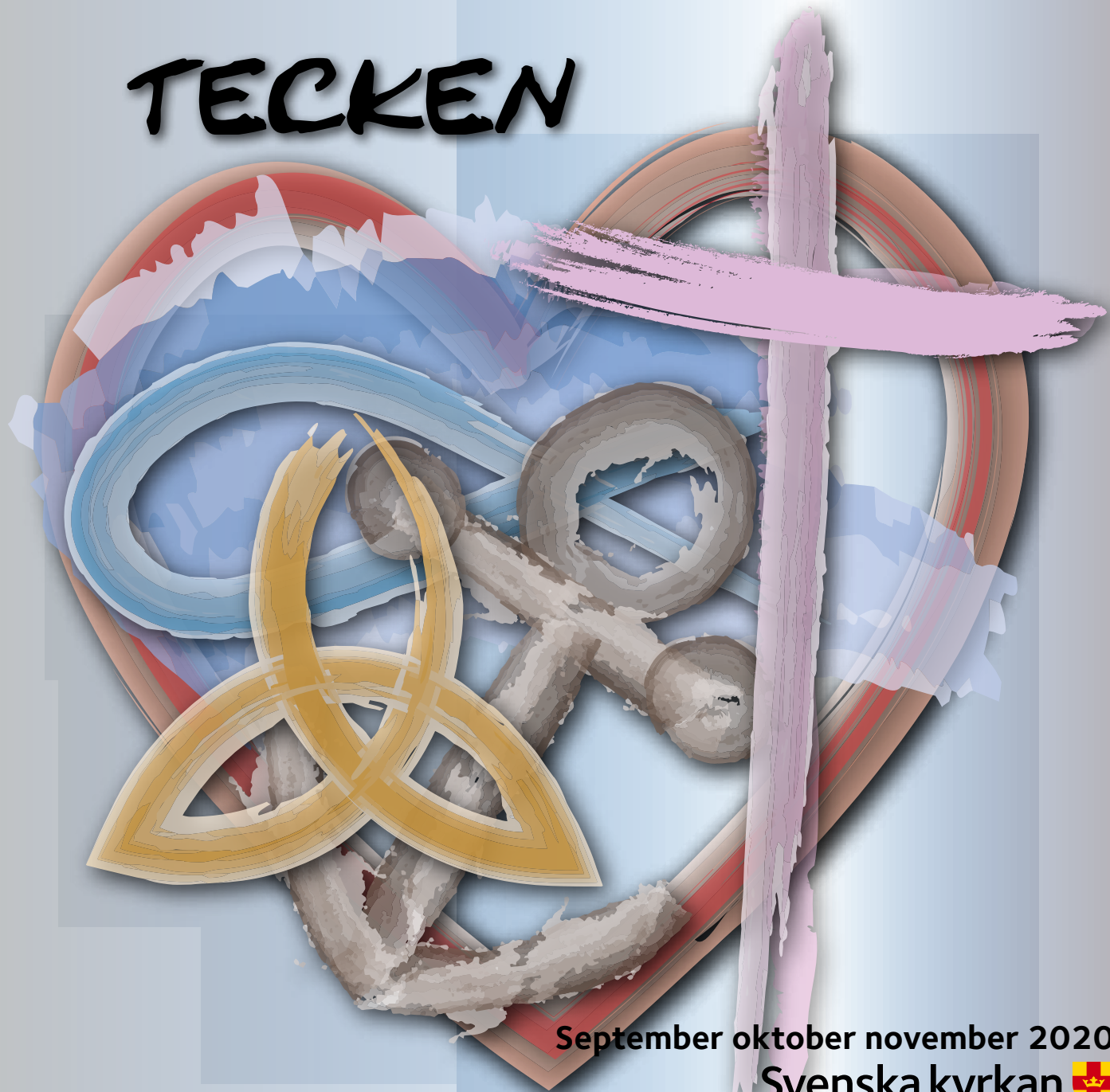

TECKEN

September oktober november 2020

Svenska kyrkan

SÖDERMÖRE PASTORAT

VI FAMLAR FORTFARANDE

Allting förändras snabbt. Det som var rimliga premisser igår är inte gångbart idag. Så är det vara i en rörelse. Inget är alltid exakt likadant och vi måste hela tiden hantera att saker alltid vrider lite på sig. Det är därför vi har ett balanssinne för att kunna vara följsam och ställa om. Både fysiskt och mentalt. Oftast klarar de flesta av det rätt bra. Men samtidigt hade det varit skönt med visshet, klara besked och helst undanröjda tvivel. Och om

allt var som det alltid har varit.

Jesus suckade djupt och sade: *"Varför vill detta släkte ha ett tecken?"* Jag kan se framför mig hur han himlar med ögonen. Återigen är det något som vi inte har förstått och vi är kanske lite tröga. Men är det så konstigt då? Vi vill bara få bekräftelse att vi är på rätt väg i vår tro och någon lite tydligare signal skulle dessutom kunna befästa den. Hur mycket enklare skulle det inte bli då?

har något att ge varje människa. Och vi har tecken på det omkring oss hela tiden. Människorna som är kyrkan är det främsta, de som tror, längtar och hoppas och i det försöker leva ut Guds kärlek och barmhärtighet. Men också byggnaderna och deras innehåll i symboler, gudstjänster och verksamhet bär tecken som vill peka på Kristus. Bara att kyrkan, vi, finns är ett tecken på något som är större än oss själva. Om något av detta handlar det nya numret av pastoratsbladet. Här får vi fundera utifrån just ordet tecken och dess möjliga betydelser och innehåll.

Välkomna att läsa och välkomna in i hösten med Södermöre pastorat. Även om det ännu inte är som det brukar. Men Gud är den samme igår idag och i morgon. Vår tillflykt och vår borg.

Frid och ljus!

Richard Thörn
Kyrkoherde

Södermöre pastorats vision formulerar att *"vi vill vara tecken på Guds närvaro i vår bygd"*. Det är att lite vända på kuttingen. Inte utan viss uppkäftighet. Vi söker inte tecken för att kunna tro. Vi vill vara tecken på vår tro att Gud är här och

KRISTNA SYMBOLER

Det finns många symboler och tecken som förknippas med kristen tro. Århundraden av traditioner och försök att förenkla och beskriva kyrkans begrepp och gestalter har inspirerat konstnärligt skapande och därmed också gett upphov till många förklarande skrifter. Även om man känner igen dom så kanske man inte är riktigt säker på vad dom betyder. Har du koll på dom här?

Duvan - den Helige Anden, inspiration, frid och fred.

Ankare - korset som ankare, hopp.

Kristusmonogramet - Grekiska bokstäverna X och P (våra K och R i Kristus) samt ibland alfa och omega som små eller stora bokstäver.

Keltiskt kors eller ringkors

Kors, ankare och hjärta - Tro hopp och kärlek

Latinskt kors - Det var den formen som man tror Jesus korsfästes på.

Konsekrationskors - invigningskors vid kyrkoinvigningar. 12 st ritades med olja som sedan fylldes i med färg.

Fyren -

Ordets ledstjärna vi styr våra liv mot.

Triquetran - Treenighetssymboler, Fader Son och Ande.

Druvor formade som ett hjärta - blodets kär.

HÄNDELSEER SOM ETT TECKEN

Kyrkorna och kapellen i slättbygder-
na vid kusten och åarna i Södermöre
är tillkomna som tecken – tecken på
en avgörande förändring för männ-
iskorna som bodde där. Det var en
ny tro som hade fått fäste och som
skulle komma att prägla människors
liv och tankevärld. Det var ofta loka-
la stormän som byggde och skapa-
de dessa tecken för hela bygdens
räkning – folket såg dessa höga
märkliga stenbyggnader resas, fasta
hus som skulle kunna stå i tusen år,
och man förundrade sig. Med sina
former och med sin inredning be-
rättade husen dessutom att nu hör
vi till den kristna kultur som hade
sitt ursprung i Jerusalem (rundkyr-
korna med modell från Gravkyrkan
i Jerusalem – och från Hagia Sofia i
Konstantinopel) och som präglade
hela Europa (kyrkor som liknade
basilikor och katedraler i Italien och
Tyskland).

Detta var upprinnelsen till att kyr-
kobyggnaden blev centrum i byg-
dens liv, den axel kring vilken hela
tillvaron snurrade (axis
mundi – världssaxeln). Utifrån det
sättet att tänka tillkom så småning-
om nya socknar i bygder som
bebyggts under senare århundra-
den: där gick folket samman och
avskilde ett markområde som
gemensamt, socknens kyrkplats,
och byggde en ny kyrka.

Kyrkorummen kom på så sätt att bli
livets mittpunkt, teck-
en som följde livets och
årstidernas rytm från
påsk till påsk, från jul till
jul, och från födelse till
död, och från generation
till generation. De kunde
fyllas med bilder från den bibliska
historien och kyrkans historia, med
minnen där varje generation kunde
lägga på sin årsring.

Men det viktiga i hela detta
förlopp är inte husen och
föremålen, utan det som
sker med människor.

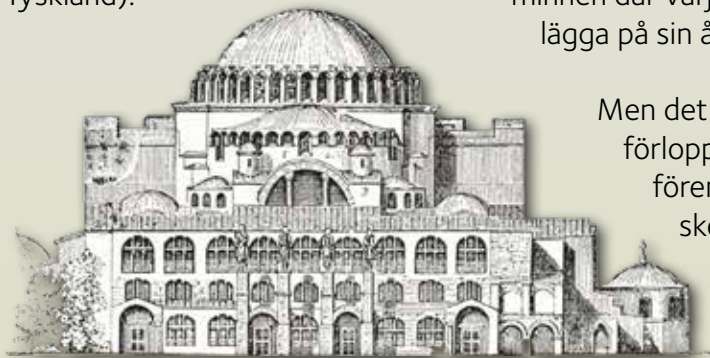
Mitt i kyrkorum-
met ställdes den

enorma och ornerade dopfunten
som tecken på att dopet är den
avgörande händelsen i den kristnes
liv – inför dopet tecknas hon eller
han med korsets tecken, och ge-
nom dopet blir hon eller han så att
säga själv ett tecken på hur Gud
genom syndernas förlåtelse förvan-
lar människans liv, gång på gång.
Senare kom dopfunten att ställas
innanför ingången till rummet, och
idag ofta därframme inför allas ögon
– alla placeringarna är tecken med
innebörd.

*... med minnen
där varje genera-
tion kunde lägga
på sin årsring.*

Rummets andra
fokuspunkt är
altaret – inte så
ornerat, men
i altarskivan
ristar man in

fem kors som symboliserar Kristi
fem sår på korset. Altaret är ett
tecken på Kristi ständiga närvaro,
och dess prydliga dukar är symboler
för Hans kläder. Det viktiga med
altaret är ändå inte att det står där
och smyckas med ljus och blom-
mor, utan att det står där som ett
tecken för det som gång på gång
sker på altaret: i församlingens mitt
blir Kristus närvarande, och detta är
egentligen mer än ett tecken. Tron

Hagia Sofia i Konstantinopel

ser den verklighet som är gömd i nattvarden. Återigen är det vad som händer med människan som är det viktiga: den döpte tar emot vad som ser ut som enkelt bröd och vin, men det är Kristi kropp och blod - och lika mycket som jag tar emot Honom, tar Han emot mig.

Rummens tredje fokuspunkt är kyrkbibeln, och den är bokstavligen fylld med tecken - ord - som berättar historien om detta Guds frälsningshandlande. Inte heller här är det själva föremålet som är det viktiga - det är så att säga bara tecken på den berättelse som berättas om och om igen och de löften som uttalas så att människor hör, och förundras.

Precis som att bilderna på kyrkans väggar berättar om att det som avbildas är här när vi lyssnar till det.

Och det tillkom särskilda kyrkmöbler, predikstolen och den mindre ambon, för bibelordets skull.

Av praktiska skäl är kyrkbibeln kondenserad i det som heter evangelieboken, med de bibeltexter som hör till gudstjänsten, och varje deltagare har den dessutom inom samma pärmar som psalmboken och gudstjänstordningen, så att Guds eget ord knyts samman med människans ibland trevande ord:

I församlingens mitt blir Kristus närvarande, och detta är egentligen mer än ett tecken.

Först de ord som gör till sina egna när hon eller han firar gudstjänst tillsammans med prästen, kantorn, kyrkvårdarna och de andra deltagarna. Sedan de ord med vilka hon ber sina hemligaste böner, uttrycker sin hemliga förundran, sin hemliga sorg och sin hemliga glädje. Så är den kristna människan själv ett tecken.

Peter Bexell

Präst och teologie doktor.
Boende i Kalmar.

ANDAKTSTIPS

- DEN HELIGE FRANCISKUS MEST KÄNDA BÖN

Franciskus mest kända bön
"Herre gör mig till ett redskap för
din fred" är troligtvis inte alls skriven
av Franciskus.

Bönen dök upp först i Januarinumret
av den inte alltför kända tidskriften
"Annales de Notre-Dame de la Paix"
år 1913. **Vem som skrivit den
stod inte, som källa pekades en
broschyr med titeln "La Clo-
chette" ut som inte längre går
att spåra upp.**

1916 trycker den franska dagstid-
ningen Le Croix bönen och hänvisar
till en katolsk källa där bönen sägs
ha givits åt den dåvarande påven
Benedikt XV, tillsammans med andra
böner om fred, av en markis de la
Rochetulon, utgivare av tidskriften
"Souvenir Normand".

Kort tid därefter lät kapucintertiä-
rernas visitator i Reims (kapucinerna
är en gren av den franciskanska
familjen) som uppenbarligen hade
läst den i någon av de båda dagstid-
ningarna, trycka bönen på baksidan
av ett kort föreställande den helige
Franciskus. Han uppgav där att bö-
nens källa var Souvenir

Normand. Längst ned på bönekortet
tillade han att bönen var en utmärkt
sammanfattning av det franciskan-
ska idealet i den moderna världen.
Detta är anledningen till att bönen
fått spridning som en av Franciskus
böner.

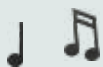
Så mitt i orostider och krigslarm
författade någon denna bön.
Strukturen påminner om flera sam-
tida böner som användes i katolska
kyrkan. Därför gissar man att vem
det än var som skrev bönen måste
det varit en bibelläsare med ett
rikt eget böneliv och trogen guds-
tjänstgång. Gudslängtan och poetisk
känslighet lyser också upp i bönen
som människor i olika tider av oro
de senaste 100 åren kunnat gjort
till sin.

Här är hela
bönen om du
själv vill be
den eller
göra den
till din.
Det
finns flera svenska översättningar,
den här är från En liten bönbok i
Psalmboken:

**O Herre, gör mig till
ett redskap för din fred.
Där hat finns,
låt mig komma med kärlek.
Där ondska finns,
låt mig komma med förlåtelse.
Där oenighet finns,
låt mig komma med enighet.
Där tvivel finns,
låt mig komma med tro.
Där osanning finns,
låt mig komma med sanning.
Där förtvivlan finns,
låt mig komma med hopp.
Där sorg finns,
låt mig komma tröst.
Där mörker finns,
låt mig komma med ljus.
O gudomlige Mästare, låt mig
sträva inte så mycket efter att
bli tröstad som att trösta,
inte så mycket efter att bli
förstådd som att förstå,
inte så mycket efter att bli
älskad som att älska.
Ty det är genom att ge
som man får,
genom att förlåt
som man blir förlåten,
och genom att dö som man
uppstår till det eviga livet
Amen**

HAR DU HÖRT DEN HÄR ?

Psalm 398 i psalmboken kom till på Rättviks stiftgård 1980, där textförfattaren Jonas Jonsson var föreståndare och Per Harling, som skrev melodin, var undomspäst. Stiftsgården utgjorde ett centrum där unga människor experimenterade med nya musikaliska uttryck och sätt att fira mässan på. "Vi reser ett tecken" var en av otaliga sånger och sångtexter som kom till i denna kreativa miljö.

Jonsson har ett långt ekumeniskt engagemang bakom sig i bland annat internationella rättvisefrågor.

Flera av hans sångtexter har en tematik och ett symbolspråk liknande "Vi reser ett tecken".

En central tanke i psalm 398 är att delandet av brödet och vinet är ett rättvisans tecken som manar till en jämlik fördelning av jordens resurser som helhet. Nattvarden tolkas vidare som en försmak av den "framtid de fattiga hoppas", ett Guds rike

som börjar ta form redan här och nu då "murar ska falla".

Tolkningen av nattvarden som ett rättvisans tecken står i samklang med hur man i breda ekumeniska sammanhang resonerade om nattvarden kring den tid psalmen skrevs. Samma grundläggande idéer var framträdande inom den då inflytelserika latinamerikanska befrielse-teologin. De kom bland annat också i uttryck i rapporten från de internationella samtal om nattvarden som ägde rum mellan lutheraner och romerska katoliker, "das Herrenmahl" 1978, samt i det viktiga ekumeniska dokumentet "Baptism, Eucharist, Ministry" 1982.

Psalmen är uppbyggd som en visa med verser och refräng. Texten uttrycker ett pågående skeende. Det är just nu i "presens" som det hela äger rum och i den avslutande versen blir "vi" ett genom den måltid som precis tagits emot.

Eftersom vi delar den med alla kristna blir vi en del av den världsvida kyrkan. Kallade att leva i världen och förmedla hopp och glädje.

Du kan höra Per Harlings version här: https://www.youtube.com/watch?v=a8tjRJs_9Bc

Nattvarden

398 Vi reser ett tecken

1 Brö - det är ett, bru - tet för al - la, skörd av
äk - rar - nas jord. Her - ren är en, gi - ven åt al - la
här vid natt - var - dens bord. Vi re - ser ett
tec - ken, rätt - vi - sans tec - ken, mål - tid de - lad med
al - la. Vi sma - kar den fram - tid de fat - ti - ga
hop - pas, tid då mu - rar skall fal - la.

2 Kalken är en, delad av alla, /vin till glädje och sång.
Herren är en, frälsning för alla /vanns på korset en gång.
Vi reser ett tecken . . .

3 Nu är vi ett, Herren är allas, /öppnar ögon att se.
Kyrkan är vi, lever i världen, /hopp och glädje att ge.
Vi reser ett tecken . . .

Text: J. Jonson 1980 / Musik: P. Harling 1980

HÖST I SKUGGAN AV COVID

I skrivande stund är mycket ännu oklart. Vi gissar att restriktionerna på grund av Covid-19 kommer ligga kvar under hösten. Vilket innebär att vi inte får samla fler än 50 i något sammanhang.

Vi planerar för att fira **gudstjänst** och ha **Musik i Södermøre** enligt vanligt rutin i våra kyrkor. Dock med det förbehållet att vi för att kunna hålla trygghet och säkerhet högt begränsar vi antalet personer i våra kyrkor (se sidan 10). För är vi fler så blir det trängre och risken större. Sommarens webbsändningar av gudstjänster och musik ska utvär-

deras och vi återkommer om i vilken grad vi fortsätter med det i höst.

Våra **körer** har legat i träda sedan i mars. En faktor är att många körsångare är äldre och inom riskgrupp. Men det har också visat sig att körsång är en effektiv smittkälla eftersom partiklarna sprids längre från munnen genom sång än tal vilket kräver längre avstånd mellan oss än vad som rekommenderas annars. Svenska kyrkosångsförbundet med

flera för dialog med Folkhälsomyndigheten i frågan. Svar och direktiv lär komma någon gång i skiftet augusti/september. Vi håller koll och beslutar då hur vi gör.

Vi räknar dock med att **barn- och ungdomsverksamheterna** i våra församlingar ska kunna starta upp igen. Att skolorna var öppna under våren gav inte större smittspridning och eftersom Folkhälsomyndigheten har sagt att läger och kolloverk-

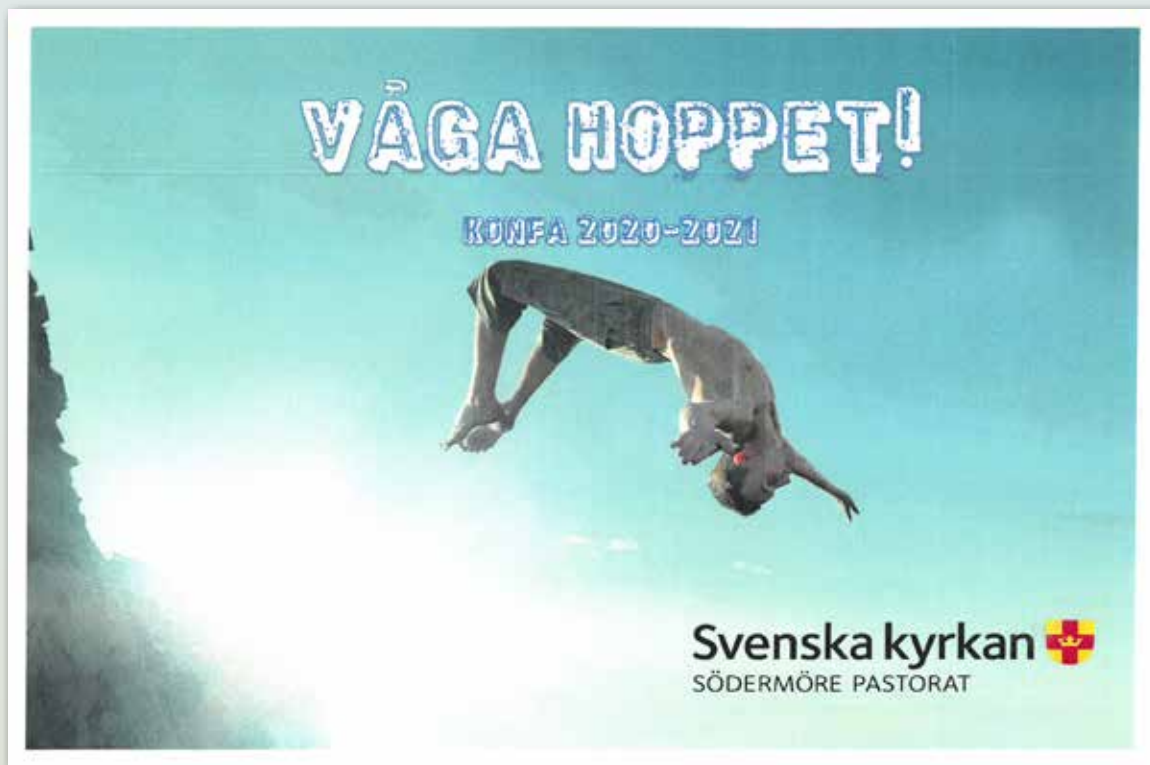
samhet för unga har varit ok under sommaren så tänker vi att det är görligt.

Under sommaren har en del **utomhusverksamhet** för äldre varit igång. Vi tänker att de ska kunna fortsätta så länge det är väder. Önskar man **besök och samtal** på tu man hand med präst eller diakon är man alltid välkommen att höra av sig. Vi har också del idéer för nya mötesplatser och möjligheter till samtal och fördjupning, bön och gudstjänst. Vi meddelar så fort vi har bestämt hur vi gör. **Håll koll på hemsida, månadsblad, affischer och månadsannons.**

Som vanligt och för alla gäller så klart att man stannar hemma om man inte är frisk och symptomfri och att man tvättar händer och håller avstånd när vi möts.

Vi får be om tålmod och uthållighet!

Med den här bilden bjuder vi nu in kommande läsårs konfirmander.

Vi startar söndagen 27 september i Ljungby kyrka och sedan ses vi i sockenstugan i Ljungbyholm på onsdagarna efter skolan.

Här kommer vi varva samtal och reflektioner om tillvarons alla sidor med lek och trams, med utflykter och studiebesök, med sång och bön. Det blir tre läger under året och konfirmation framåt pingsthelgen 2021.

Våga hoppet är en dubbel uppmaning. Dels handlar det om att våga ta steget in i ett sammanhang man

kanske inte är så hemma ifrån början och så slänga sig ut för att undersöka det stora, spännande och vackra som livet i sin helhet är.

Och så handlar det om att våga hoppas och sätta godhet och kärlek i centrum även om det ter sig tungt och dystert runtomkring och även om det kanske inte alltid ses med goda ögon. Hoppet har en lite störig sida för en del som vill sitta bekvämare. Vår tro handlar ju om att Gud är ljus och inget mörker finns i honom.

För er som är födda 2006 är det

bara att gå in på vår hemsida (sodermore.se/konfirmation) och anmäla sig för att vara med. Det funkar också för de som är födda 2005 och känner att de missade möjligheten förra läsåret.

Är man äldre, gymnasist eller vuxen, och skulle vilja vara med i ett sånt här sammanhang med samtal och undervisning och kanske även dop eller konfirmation kan vi rätt enkelt skapa forum det. Det är bara att höra av sig till oss.

För det är aldrig för sent att våga hoppet. Välkomna!

Höstens gudstjänstliv

Under hösten återgår vi till nästan normalt gudstjänstliv. Dock måste vi tyvärr begränsa hur många vi kan vara i kyrkorna för att kunna hålla avstånd och inte smitta varandra. Gudstjänsttiderna är som vanligt varje eller varannan söndag.

Ljungby, kl 10 varje vecka, max 35 pers.
S:t Olof, kl 16 varje vecka, max 20 pers.
Arby, kl 11 udda vecka, max 25 pers.
Hagby, kl 11 jämn vecka, max 20 pers.
Halltorp kl 16, udda vecka, max 25 pers.
Voxtorp kl 16, jämn vecka, max 20 pers.
Karlslunda kl 16, udda vecka, max 25 pers.
Mortorp kl 11, jämn vecka, max 25 pers.

Meny

Svenska kyrkan

Södermøre Pastorat

På vår hemsida hittar du alla våra gudstjänsttider och vår verksamhet.

Gå in på :
www.sodermore.se
och klicka sedan på
"Almanacka"

Våra kyrkor och kyrkogårdar Verksamhet **Almanacka** Om oss

Du har säkert koll på att din mobiltelefon har många bra appar. Bland annat en som känner av var du är och vilka gudstjänster som finns i närheten av dej.

Gå in på :

Appstore eller
Google play
och sök på
"Kyrkguiden"

Allhelgonahelgen

En av höstens stora helger är allhelgonahelgen. I år är den lite problematisk med tanke på pandemi och myndigheternas restriktioner.

Vi är inte på det klara med exakt hur vi löser det men vi kommer ha kyrkorna öppna både fredagen och lördagen med folk på plats för ljusständning, bön och stillhet till minne av våra döda.

De stora minnesgudstjänsterna kommer vi tyvärr inte kunna fira som vanligt i våra kyrkor men vi planerar att ordna med en webbsänd gudstjänst med mycket musik och de böner som behövs för helgen.

Håll utkik på hemsida, affischer och månadsblad för detaljerna.

”KYRKGUIDEN”
svenskakyrkan.se/appar

” VAR INTE RÄDD, DET FINNS ETT HEMLIGT TECKEN...”

Ylva Eggehorns förunderliga text drabbar mig plötsligt. ”Ett hemligt tecken”. Hur är ett sådant? Är inte ett tecken något som ska kunna uppfattas av alla? Kan det finnas hemliga tecken, också? Något som betyder något specifikt för en viss grupp och något annat (eller inget alls) för andra?

Jag själv är blind, men arbetar i Frälsningsarmén som ”omsorgs-officér”, det vill säga ungefär ”diakon”, bland människor med olika funktionsnedsättningar. Jag har den tjänst jag har, sedan 2015, bland annat för att jag hjälpligt förstår teckenspråk. Dövas huvudspråk. En del människor undrar då ofta hur vi kan kommunicera. För även om jag kan språket, kan jag ju inte se tecknen.

Och orsaken till att de hakar upp

sig vid detta, är ofta att de själv är ”synskadade”. Alltså, att de är så fast i ett visst sätt att se, att de inte kan förstå hur något kan fungera utan det synsättet. För lösningen heter, helt enkelt, ”taktilt teckenspråk”. Jag kuper mina händer ovanpå den andres händer och kan avläsa handformerna, följa med i rörelserna, lyssna efter munrörelser. Allting för att avkoda ett tecken.

Inom parentes - i just de här situationerna är vi inte funktionshindrade. Inget hinder föreligger, för oss, att kommunicera. Vi har ett gemensamt språk. Det är snarare alla andra som är utanför detta, som är hindrade från att delta. Från att förstå. Eller från att nyfiket lyssna eller avkoda. Det kan bli våra ”hemliga tecken”.

- Hela Nya Testamentet är skrivet på

en Grekiska som kallas Koiné. Det är det gemensamma (koinos) språk som användes runt hela Medelhavet från omkring 400 före vår tideräkning, till omkring 600, vår tideräkning. Det var ett gemensamt språk, över många, många kulturer. När Paulus ofta talar om, och skil-

jer mellan, ”judar och greker” så är det alltså inte mellan medborgare i olika nationalstater, utan mellan omskurna judar och ”alla de andra”.

Resten av världen. Och i "koinonia", det gemensamma hushållet, den andliga gemenskapen, var just Koiné "hemspråk". Det är först då vi inte har det gemensamma språket som Kyrkan splittras. I Öst och Väst, Grekiska och Latin till en början Och så småningom i olika nationalkyrkor eller folkgruppskyrkor.

Under den här tiden i Kristendomens historia används gärna fisken som ett identifierande tecken. Ett hemligt tecken, om man vill. Begynnelsbokstäverna i vår äldsta trosbekännelse, Jesus Kristus Guds Son Frälsaren (eller Frälsningen), bildar nämligen ordet "fisk" på Grekiska. Iesous Christos Theou Yios Soter – Ichtys.

Själva tecknet gjorde att kristna, under pågående förföljelse kunde

identifiera varandra, men om någon annan kom i närheten så lät samtalet som ett vardagligt samtal om fisk. Man kunde rent av kommunicera ordlöst. Medan man talade om vad som helst, kunde den ena personen lite tankspritt dra foten i vägdammet i en liten båge. Den andre, om den var kristen, kunde då svara med att göra samma sak, så att de gemensamma bågar bildade en bild av en fisk. Medan om den andre personen inte själv var kristen, såg hon inget alls.

Bekännelsen till Kristus blev något gemensamt. Och den som var andligt blind, den som var van att se saker ur ett visst perspektiv, just den missade den oerhörda bekännelsen. Det var Jesus Kristus som var Herre, inte Kejsaren! Just den

här stunden märker vi just den här platsen som intagen av ett annat rike. Just den här stunden, när vi ritar tecknet tillsammans, är det en bekännelse till både syskonskap och gemenskap. Men också till att det faktiskt är Gud som är Herre.

"Var inte rädd - det finns ett hemligt tecken".

-
Vi talar ibland om Kyrkan (med stort K), som ett tecken. Om att vi är, eller i alla fall vill vara, ett tecken för världen.

Och tänk om vi kunde få vara ett slags "teckenspråk" för människor

att uttrycka sin tro. Tänk om vi fick vara något för människor att lägga händerna på, att följa med i rörelsen och inse vad meningen är i tecknet. För här ligger en utmaning. Jag tror inte att de flesta idag har den relationen till Kyrkan i Sverige, att de faktiskt kan lägga händerna på den. Alldeles för sällan är en matkasse Kyrkan. Alldeles för sällan är djup, meningsfull gemenskap Kyrkan. Alldeles för sällan talar vi ett gemensamt språk.

Vi kan inte ens alltid skapa ett tecken, tillsammans, i detta jordiska damm. För att Kyrkan emellanåt inte bjuder in till just ett "tillsammans", utan i stället ritar sina tecken själv. Utan att skapa tillsammans.

Det finns ett hemligt tecken, som när vi återupptäcker det, kommer göra oss till ett tecken för världen.

Mackan Andersson

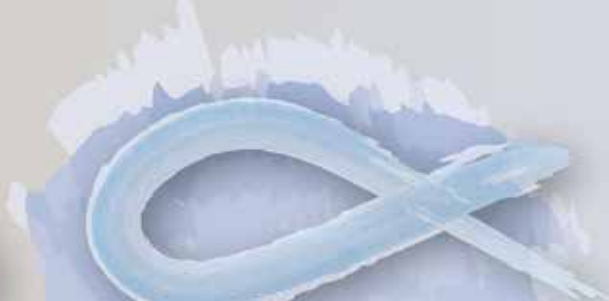
Det känns, för mig, ibland som att vi övergett Kristus som "hemligt tecken". Som det som bär oss, som det som ska göra oss frimodiga. Och i stället har vi skapat ett internt tecken, med våra strukturer och maktordningar, kyrkoordningar och Gudstjänstordningar. Vi pekar på dessa, våra tecken. Men vi är inte ett tecken för världen. Vi är inte Kristi Kropp.

Men.

"Var inte rädd. Det finns ett hemligt tecken."

*Mackan Andersson är
Omsorgsofficér i Frälsningsarmén,
författare och teolog.
Han bor med fru och barn i Malmö
och fuskar i att spela banjo.*

Syskonen Johanssons stiftelse

Ansökan om medel för äldre, personer med funktionsnedsättning eller sjukdom i Mortorps gamla församling, senast 31/10 till pastorsexpeditionen. Ansökan på särskild blankett.
Tel: 0480-770 400

Stiftelsen Bäckerströmska fonden

Ansökan om medel för behövande, i första hand Arby-Hagby församling, i andra hand Halltorp-Voxtorps församling, senast 31/10 till pastorsexpeditionen. Ansökan på särskild blankett.
Tel: 0480-770 400

Godfrey Johnsons Stipendiefond

Stipendier för universitets- och högskolestudier från gamla Karlslunda och Vissefjärda församlingar, senast 26/10 till pastorsexpeditionen. Ansökan på särskild blankett.
Tel: 0480-770 400

John F Carlssons stiftelse

Ansökan om medel för barn och ungdom i Ljungby församling, senast 31/10 till pastorsexpeditionen.
Tel: 0480-770 400

MUSIK I SÖDERMÖRE

Onsdagar kl. 19.00

2/9 S:t Olofs kyrka

Kammarjazz i folkton

Christian Jormin, piano, Magnus Bergström, kontrabas,
Tommy Holmgren, trummor

16/9 Karlslunda kyrka

Folkmusik

Nybrobygdens spelmanslag

30/9 Hagby kyrka

Värmande klanger i höstkvällen

Susette Johansson, gitarr

14/10 Mortorps kyrka

Stämningsfull musik i höstkväll

Lotta Alvin, fiol, sång, Livia Aronsson, fiol, sång

Enno Leggedör, altfiol, sång,

Ebba Malgeryd, piano, sång

28/10 Halltorp kyrka

Nybro Manskör

Pia Nilsson, körledare, Minu Bergman, piano, orgel

11/11 Arby kyrka

Musik till tröst

Fantastiska kören, instrumentalister

Olof Lövmö, piano, Minu Bergman, körledare

25/11 Voxtorp kyrka

Pernilla Ingvarsdotter, sång, Tor Borgen, trumpet,

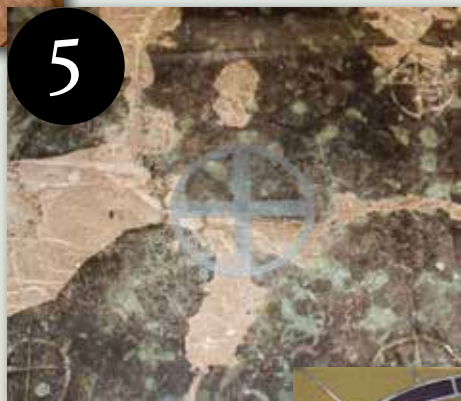
Minu Bergman, piano, orgel

9/12 Ljungby kyrka

Con Spirito

Gunnel Sigvardsson, körledare

I VILKA KYRKOR FINNS SYMBOLERNA?

Om du vill ha en deckarupplevelse under hösten kan du försöka hitta alla symbolerna i kyrkorna.

1 Arby, 2 Halltorp, 3 Voxtorp, 4 Karlsunda, 5 Hagby, 6 Mortorp, 7 St Olof, 8 Ljungby.

TECKEN PÅ KROPPEN

Hej Ronja! När tatuerade du dej första gången?

- Det var på "Öland Cruising" när jag var 17 och det var ett hjärta.

Hur många tatueringar har du?

- Sju stycken.

Något man undrar är ju självklart i och för sig men... gör det ont?

- Ja men det är värt det.

Vilken tycker du mest om?

- Den på pekfingerarna som bildar ordet PRAY när man sätter ihop händerna.

Har du någon du ångrar?

- Nej alla är ett minne, men om man vill kan man alltid tatuera mer runtomkring eller över och ändra så att tatueringen betyder något nytt.

Ronja Fredriksen
En av våra många fantastiska pas-
toratsbor som är aktiv, sedan många år tillbaka, i barn och ungdomsverksamheten.

**GLÖM INTE BORT ATT LYSA
UPP HÖSTRUSKET GENOM
ATT GÅ IN OCH TITTA PÅ
VÅR YOUTUBEKANAL!**

**VI LÄGGER UT
FILMKLIPP OCH
GUDSTJÄNSTER SOM
VI TROR DU BEHÖVER
OCH GILLAR.**

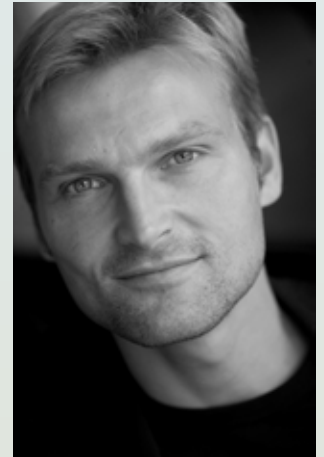
**SÖK:
YOUTUBE OCH
SÖDERMÖREPASTORAT**

PERSONALINFO

Jag heter Kim Eriksen och jag är den nya kantorn i Ljungby kyrka. Jag är född och uppvuxen i Köpenhamn i Danmark. Det var också i Köpenhamn, i en kyrka, som jag träffade min fru, Anna Jonsson. Vi har 3 barn, som i dag är 11, 16 och 18. Anna har länge önskat att bo närmare sina föräldrar och det är anledningen till att jag nu har hamnat i Södermöre pastorat. Jag ser fram emot att musicera i era vackra kyrkor och att möta alla som av olika skäl kommer till kyrkan. Mina intressen är musik och windsurfing.

Hej! Mitt namn är Alva Jaensson är 23 år och kommer att arbeta som pedagog i Karlslunda Mortorp!
Jag känner starkt för Karlslunda Mortorps församling eftersom det är min hemförsamling. Där jag själv under min uppväxt har deltagit i barnversamhet och gudstjänstliv. Så att få arbeta i er församling är något som varit en dröm länge. Jag har tidigare varit aktiv i Södermöre pastorat, inom barn- och konfirmandverksamhet. Men har också provat mina vingar utanför pastoratet, i Dörby-Hossmo samt Kalmar pastorat de senaste åren. Jag ser fram emot denna tiden och att få möta er ute i mitt arbete!
Vi syns! Massor av kärlek – Alva Jaensson

KONTAKT

Besöks- och postadress

Prästvägen 1, 388 32 Ljungbyholm

Besökstider

Mån, tis, tors: 09:00 - 16:00

Onsdag: 13:00 - 16:00

sodermore.pastorat@svenskakyrkan.se

Expedition telefontider

Måndag, tisdag, torsdag: 09:00 - 12:00

Onsdag: 13:00 - 16:00

0480 - 77 04 00

Kyrkoherde Richard Thörn

Södermöre pastorat

richard.thorn@svenskakyrkan.se

0480-77 04 01

Komminister Ove Carlsson

Arby - Hagby, Halltorp - Voxtorp

ove.carlsson@svenskakyrkan.se

0480-77 04 31

Komminister Jan Haglund

Karlslunda - Mortorp

jan.haglund@svenskakyrkan.se

0480-77 04 21

Komminister Jakob Axén

Ljungby, Trekanten

jakob.fotland.axen@svenskakyrkan.se

0480-77 04 11

Vik. komminister Bengt-Olof Roos

bengtlof.roos@gmail.com

070-633 79 25

Diakon Maria Polback

maria.polback@svenskakyrkan.se

0480-77 04 09

Vill du eller vill du inte ha ha vårt nyhetsbrev,
vänligen meddela oss på telefon: 0480-77 04 00